ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

13. října 2011 *

Ve věci C-224/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Landgericht Baden-Baden (Německo) ze dne 6. května 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 10. května 2010, v trestním řízení proti

Leu Apeltovi,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, U. Lõhmus, A. Rosas (zpravodaj), A. Ó Caoimh a A. Arabadžev, soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: němčina.

s ohledem na vyjádření předložená:

– za L. Apelta B. Stegem, Rechtsanwalt,

– za Evropskou komisi G. Braunem, jako zmocněncem,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 30. června 2011,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 1, čl. 5 odst. 1 písm. a), čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317), ve znění směrnice Komise 2000/56/ES ze dne 14. září 2000 (Úř. věst. L 237, s. 45; Zvl. vyd. 07/05, s. 88, dále jen „směrnice 91/439“), jakož i výkladu čl. 11 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 403, s. 18).

2 Tato žádost byla předložena v rámci trestního řízení vedeného proti L. Apeltovi ve věci úmyslného řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění.

Právní rámec

Unijní právní úprava

3 Podle prvního bodu odůvodnění směrnice 91/439:

„[…] pro účely společné dopravní politiky a jako příspěvek ke zlepšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, jakož i ulehčení pohybu osob, které se usazují v jiném státě než v tom, ve kterém vykonali zkoušku k získání řidičského oprávnění, je třeba, aby existoval řidičský průkaz podle vzoru Společenství, který by členské státy vzájemně uznávaly bez povinnosti výměny průkazů."

4 Podle čtvrtého bodu odůvodnění směrnice 91/439 je z důvodu bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích třeba stanovit minimální požadavky pro vydávání řidičských průkazů.

5 Článek 1 odst. 1 a 2 směrnice 91/439 zní takto:

„1. Členské státy zavedou národní řidičský průkaz podle vzoru Společenství obsaženého v příloze I nebo Ia v souladu s touto směrnicí. […]

2. Řidičské průkazy vydané členskými státy se vzájemně uznávají."

6 Článek 3 této směrnice stanoví:

„1. Řidičský průkaz podle článku 1 opravňuje k řízení vozidel těchto skupin:

[...]

Skupina B:

– motorová vozidla s maximální přípustnou hmotností 3 500 kilogramů a nejvíce osmi sedadly kromě sedadla řidiče; […]

[...]

Skupina D:

– motorová vozidla užívaná pro přepravu osob s více než osmi sedadly kromě sedadla řidiče; […]

2. V rámci skupin A, B, B + E, C, C + E, D a D + E může být vydán zvláštní řidičský průkaz pro řízení vozidel těchto podskupin [...]“

7 Podle čl. 5 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice:

„1. Vydávání řidičských průkazů se řídí těmito podmínkami:

a) průkazy pro skupiny C a D lze vydat pouze řidičům, kteří jsou již oprávněni řídit vozidla skupiny B.“

8 Článek 7 odst. 1 téže směrnice stanoví:

„Řidičské průkazy mohou být vydány pouze žadatelům,

[...]

b) kteří mají obvyklé bydliště na území členského státu, který řidičský průkaz vydal, nebo kteří mohou doložit, že už tam alespoň šest měsíců studují."

9 V souladu s čl. 7 odst. 5 směrnice 91/439 nesmí být nikdo držitelem více než jednoho řidičského průkazu.

10 Článek 8 odst. 2 a 4 první pododstavec této směrnice stanoví:

„2. S výhradou zachování zásady teritoriality trestních a policejních předpisů může členský stát, ve kterém má držitel řidičského průkazu obvyklé bydliště, uplatňovat své vnitrostátní předpisy týkající se omezení, pozastavení, odnětí nebo zrušení řidičského oprávnění na držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem a v případě nutnosti vyměnit za tímto účelem řidičský průkaz.

[...]

4. Každý členský stát může odmítnout uznat platnost jakéhokoli řidičského průkazu vydaného jiným členským státem osobě, na kterou se na území prvého členského státu vztahuje některé z opatření podle odstavce 2."

11 V souladu s oddílem I částí A bodem 1 druhým pododstavcem přílohy II směrnice 91/439 mohou být žadatelé o řidičský průkaz jedné skupiny, kteří již složili teoretickou zkoušku pro řidičský průkaz jiné skupiny, vyňati z působnosti společných ustanovení bodů 2, 3 a 4.

12 Oddíl I část A bod 2 uvedené přílohy II stanoví obsah teoretické zkoušky platné pro všechny skupiny vozidel. Zvláštní ustanovení, která se týkají skupin A a A1, se nacházejí v bodě 3 tohoto oddílu I části A a zvláštní ustanovení týkající se skupin C, C+E, C1, C1+E, D, D+E, D1 a D1+E se nacházejí v bodě 4 uvedeného oddílu I části A.

13 Článek 11 odst. 1 a 4 směrnice 2006/126 stanoví:

„1. Pokud držitel platného řidičského průkazu vydaného jedním členským státem převede obvyklé bydliště do jiného členského státu, může požádat o výměnu svého řidičského průkazu za rovnocenný průkaz. Úkolem členského státu provádějícího tuto výměnu je zkontrolovat, pro kterou skupinu je předkládaný řidičský průkaz ve skutečnosti stále platný. […]

[...]

4. Členský stát odmítne vydat řidičský průkaz žadateli, jehož řidičský průkaz byl v jiném členském státě omezen, pozastaven nebo odejmut.

Členský stát odmítne uznat platnost každého řidičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, jejíž řidičský průkaz je na území prvního státu omezen, pozastaven nebo odejmut.

Členský stát může rovněž odmítnout vydat řidičský průkaz žadateli, jehož řidičský průkaz byl v jiném členském státě zrušen.“

Vnitrostátní právní úprava

14 Ustanovení § 28 odst. 1 a 4 nařízení o přístupu osob k provozu na pozemních komunikacích (nařízení o řidičských průkazech) [Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr, Fahrerlaubnis-Verordnung)] ze dne 18. srpna 1998 (BGBl. 1998 I, s. 2214), ve znění použitelném v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení, zní takto:

„1. Držitelé platného řidičského průkazu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, kteří mají obvyklé bydliště […] v Německu, jsou oprávněni – s výhradou omezení podle odstavců 2 až 4 – v rozsahu povoleném jejich řidičským průkazem řídit motorová vozidla na vnitrostátním území. […]

4. Oprávnění podle odstavce 1 neplatí pro držitele řidičského průkazu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru,

[...]

3. kterým bylo řidičské oprávnění v Německu odňato předběžně nebo pravomocně soudem nebo s okamžitou vykonatelností či pravomocně správním orgánem […]“

15 Ustanovení § 21 odst. 1 bodu 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích (Straßenverkehrsgesetz), ve znění použitelném v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení, stanoví:

„1. Trest odnětí svobody až na jeden rok nebo pokuta bude uložena tomu, kdo:

1) řídí motorové vozidlo, aniž je držitelem k tomu nutného řidičského oprávnění, nebo komu bylo řízení motorového vozidla zakázáno podle § 44 trestního zákona nebo § 25 tohoto zákona […].“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

16 Leu Apeltovi, německému státnímu příslušníkovi, byl dne 14. prosince 1998 vydán příslušnými orgány okresu Verden (Německo) řidičský průkaz pro skupiny 1a, 1b, 3, 4 a 5.

17 Dne 23. ledna 2006 byl Leo Apelt v Německu přistižen při řízení vozidla pod vlivem alkoholu. Následující den mu byl řidičský průkaz německými policejními orgány zadržen („polizeiliche Verwahrung“).

18 Dne 31. května 2006 byla L. Apeltovi Amtsgericht Osterholz-Scharmbeck uložena pokuta za řízení pod vlivem alkoholu. Byl mu odejmut řidičský průkaz, odňato jeho řidičské oprávnění a uložen zákaz podat žádost o nový řidičský průkaz, přitom doba tohoto zákazu uplynula dne 29. listopadu 2006.

19 Dne 1. března 2006, tedy před tím, než mu byl soudními orgány odňat řidičský průkaz, který byl L. Apeltovi vystaven německými orgány, ale po zadržení tohoto průkazu německými policejními orgány, získal L. Apelt od příslušných českých orgánů řidičské oprávnění pro vozidla skupiny B, na základě něhož mu byl stejného dne vydán řidičský průkaz. Místo bydliště uvedené na tomto řidičském průkazu se nachází v Německu.

20 Dne 30. dubna 2007, tedy po uplynutí doby zákazu podat žádost o nový řidičský průkaz, jenž byl uložen L. Apeltovi Amtsgericht Osterholz-Scharmbeck, získal L. Apelt od českých orgánů řidičské oprávnění pro vozidla skupiny D. Na základě něho mu byl téhož dne vydán řidičský průkaz, na kterém je uvedeno místo bydliště nacházející se v České republice, jakož i datum udělení řidičského oprávnění pro vozidla kategorie B, a sice 1. března 2006.

21 Dne 11. července 2009 byl L. Apelt přistižen při řízení autokaru na území obce Achern (Německo). Státní zastupitelství navrhlo Amtsgericht Achern, aby trestním příkazem odsoudil L. Apelta za úmyslné řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. Amtsgericht Achern tento návrh zamítl z důvodu, že řidičské oprávnění udělené českými orgány pro vozidla skupiny D, jež bylo uděleno po uplynutí doby zákazu, je na německém území platné.

22 Státní zastupitelství podalo proti tomuto usnesení odvolání u Landgericht Baden-Baden, ve kterém tvrdilo, že řidičské oprávnění pro vozidla skupiny B, které je v Německu neplatné, je nepostradatelnou součástí řidičského oprávnění pro vozidla skupiny D.

23 Za těchto podmínek se Landgericht Baden-Baden rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) S přihlédnutím k čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice 91/439[…], podle něhož lze řidičské průkazy pro vozidla skupiny D vydat pouze řidičům, kteří jsou již oprávněni řídit vozidla skupiny B, může členský stát v souladu s článkem 1 a čl. 8 odst. 2 a 4 téže směrnice odmítnout uznání platnosti řidičského průkazu vydaného jiným členským státem a zahrnujícího skupiny B a D, zejména s ohledem na skupinu D, pokud bylo držiteli tohoto řidičského průkazu uděleno řidičské oprávnění pro skupinu B před odnětím řidičského oprávnění soudem v prvním členském státě, a pokud řidičské oprávnění pro skupinu D bylo uděleno až po odnětí řidičského oprávnění soudem a po uplynutí období zákazu udělit nové řidičské oprávnění, který byl uložen zároveň s tímto odnětím?

2) Pro případ, že by bylo třeba první otázku zodpovědět záporně:

Může první členský stát odmítnout uznání uvedeného řidičského průkazu, zejména s ohledem na skupinu D, na základě čl. 11 odst. 4 směrnice 2006/126[…], podle něhož členský stát odmítne uznat platnost každého řidičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, jejíž řidičský průkaz byl na území prvního členského státu odejmut, pokud bylo řidičské oprávnění skupiny B uděleno dne 1. března 2006 a řidičské oprávnění skupiny D dne 30. dubna 2007, a pokud byl řidičský průkaz vydán v tento naposledy uvedený den?“

K předběžným otázkám

K první otázce

24 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda s přihlédnutím k čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice 91/439, podle něhož lze řidičské průkazy pro skupinu D vydat pouze řidičům, kteří jsou již oprávněni řídit vozidla skupiny B, může členský stát v souladu s článkem 1 a čl. 8 odst. 2 a 4 této směrnice odmítnout uznání platnosti řidičského průkazu vydaného jiným členským státem pro skupiny B a D, zejména s ohledem na skupinu D, pokud bylo držiteli uvedeného řidičského průkazu uděleno řidičské oprávnění pro skupinu B před odnětím řidičského oprávnění soudem v prvním členském státě, a pokud řidičské oprávnění pro skupinu D bylo uděleno až po tomto odnětí řidičského oprávnění soudem a po uplynutí období zákazu udělit nové řidičské oprávnění, který byl uložen zároveň s tímto odnětím.

25 Je třeba dodat, že předkládající soud uvádí, že ačkoliv byl řidičský průkaz vydán českými orgány pro vozidla skupiny B před tím, než L. Apeltovi bylo v Německu odňato řidičské oprávnění soudem, došlo k tomuto vydání poté, co jeho řidičský průkaz byl zadržen německými policejními orgány, a že jak toto zadržení, tak odnětí soudem jsou odůvodněna skutečnostmi existujícími ke dni vydání řidičského průkazu pro vozidla skupiny B českými orgány. Kromě toho předkládající soud odkazuje na skutečnost, že se místo bydliště L. Apelta, uvedené na tomto posledně uvedeném řidičském průkazu, nachází v Německu.

26 Přitom v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice 91/439 mohou být řidičské průkazy mimo jiné vydány pouze žadatelům, kteří mají obvyklé bydliště na území členského státu, který řidičský průkaz vydal, nebo kteří mohou doložit, že už tam alespoň šest měsíců studují.

27 K poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu je tedy třeba chápat položenou otázku tak, že jejím smyslem je, zda čl. 1 odst. 2, čl. 5 odst. 1 písm. a), čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439 brání tomu, aby hostitelský členský stát odmítl uznat řidičský průkaz pro vozidla skupiny B a D vydaný jiným členským státem, pokud zaprvé držiteli uvedeného řidičského průkazu bylo uděleno řidičské oprávnění pro vozidla skupiny B a přitom nebyla splněna podmínka obvyklého bydliště a bylo uděleno poté, co řidičský průkaz vydaný prvním členským státem byl policejními orgány tohoto prvního členského státu zadržen, ale bylo uděleno před tím, než bylo v uvedeném prvním členském státě rozhodnuto o odnětí jeho řidičského oprávnění soudem, a zadruhé pokud držiteli uvedeného řidičského průkazu bylo uděleno řidičské oprávnění pro vozidla skupiny D poté, co bylo rozhodnuto o odnětí řidičského oprávnění soudem a po uplynutí doby zákazu udělit nové řidičské oprávnění.

28 Podle ustálené judikatury čl. 1 odst. 2 směrnice 91/349 stanoví, že řidičské průkazy vydané v členských státech budou vzájemně uznávány bez jakýchkoli formalit. Toto ustanovení členským státům ukládá jasnou a přesnou povinnost, která neponechává žádný prostor pro uvážení ohledně opatření, jež mají být přijata k jejímu splnění (rozsudek ze dne 19. května 2011, Grasser, C-184/10, dosud Sb. rozh. s. I-4057, bod 19 a citovaná judikatura).

29 Členskému státu vydání přísluší ověřit, zda jsou splněny minimální požadavky uložené unijním právem, zejména podmínky týkající se bydliště a způsobilosti k řízení, stanovené čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice, a tudíž zda je vydání řidičského průkazu odůvodněno (výše uvedený rozsudek Grasser, bod 20 a citovaná judikatura).

30 Pokud orgány členského státu vydaly řidičský průkaz v souladu s čl. 1 odst. 1 směrnice 91/439, nejsou jiné členské státy oprávněny ověřit dodržení podmínek vydání stanovených touto směrnicí. Držení řidičského průkazu vydaného členským státem totiž musí být považováno za důkaz toho, že držitel tohoto řidičského průkazu splňoval zmíněné podmínky v den, kdy mu byl průkaz vydán (výše uvedený rozsudek Grasser, bod 21 a citovaná judikatura).

31 Nicméně z rozsudku ze dne 20. listopadu 2008, Weber (C-1/07, Sb. rozh. s. I-8571), vyplývá, že čl. 1 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439 nebrání tomu, aby členský stát na svém území odmítl uznat řidičské oprávnění vyplývající z řidičského průkazu vydaného jiným členským státem osobě, které bylo na území prvního členského státu odňato řidičské oprávnění, ačkoli bylo o tomto odnětí rozhodnuto po vydání uvedeného průkazu, pokud byl tento řidičský průkaz získán v době platnosti opatření k dočasnému pozastavení průkazu vydaného v prvním členském státě a jak toto pozastavení, tak uvedené odnětí jsou odůvodněny skutečnostmi existujícími ke dni vydání druhého řidičského průkazu.

32 Ve věci v původním řízení bylo o odnětí řidičského oprávnění soudem rozhodnuto poté, co byl L. Apeltovi českými orgány vydán řidičský průkaz pro vozidla skupiny B. Nicméně tento řidičský průkaz byl vydán přesto, že L. Apeltovi byl řidičský průkaz v Německu zadržen policejními orgány.

33 Jak poznamenal předkládající soud, lze uvedené zadržení považovat za pozastavení uvedené v čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439. Uvedená směrnice tudíž nebrání tomu, aby německé orgány odmítly uznat na svém území řidičský průkaz vydaný L. Apeltovi českými orgány pro vozidla skupiny B, neboť jak zadržení německými policejními orgány, tak odnětí soudem jsou odůvodněna skutečnostmi existujícími ke dni vydání tohoto řidičského průkazu.

34 V každém případě je třeba připomenout, že z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že se místo bydliště uvedené na zmíněném řidičském průkazu nachází v Německu. Přitom nedodržení podmínky obvyklého bydliště ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice 91/439 může samo o sobě odůvodnit odmítnutí členského státu uznat řidičský průkaz vydaný jiným členským státem.

35 Z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že čl. 1 odst. 2, čl. 7 odst. 1 písm. b), jakož i čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439 nebrání tomu, aby hostitelský členský stát na svém území odmítl uznat řidičský průkaz vydaný jiným členským státem, jestliže je na základě údajů uvedených v tomto průkazu prokázáno, že nebyla dodržena podmínka obvyklého bydliště stanovená čl. 7 odst. 1 písm. b) této směrnice (výše uvedený rozsudek Grasser, bod 33).

36 Německé orgány byly tudíž oprávněny odmítnout uznat takový řidičský průkaz, jako je průkaz vydaný L. Apeltovi českými orgány pro vozidla skupiny B.

37 Co se týče otázky, zda může členský stát odmítnout uznat takový řidičský průkaz, jako je průkaz vydaný L. Apeltovi českými orgány pro vozidla skupiny D, je třeba

uvést, že z čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice 91/439 vyplývá, že řidičský průkaz pro vozidla skupiny D lze vydat pouze řidičům, kteří jsou již oprávněni řídit vozidla skupiny B.

38 Komise tvrdí, že vzhledem k tomu, že požadavky stanovené pro získání řidičského průkazu pro vozidla skupiny D jsou přísnější než požadavky stanovené pro získání řidičského průkazu pro vozidla skupiny B a že L. Apeltovi byl vydán řidičský průkaz pro vozidla skupiny D po uplynutí období zákazu podat žádost o nový řidičský průkaz, nemůže datum udělení řidičského oprávnění pro vozidla skupiny B uvedené na uvedeném řidičském průkazu pro vozidla skupiny D ovlivnit povinnost vzájemného uznání řidičského průkazu stanovenou směrnicí 91/439.

39 S touto argumentací nelze souhlasit.

40 V souladu s čl. 3 odst. 1 směrnice 91/439 může řidičský průkaz podle jejího článku 1 opravňovat k řízení vozidel různých skupin. V rámci těchto skupin může být v souladu s čl. 3 odst. 2 uvedené směrnice vydán zvláštní řidičský průkaz pro řízení vozidel různých podskupin.

41 Pro tyto účely opravňuje řidičský průkaz pro vozidla skupiny B k řízení motorových vozidel s maximální přípustnou hmotností 3 500 kilogramů a nejvíce osmi sedadly kromě sedadla řidiče. Naproti tomu řidičský průkaz pro vozidla skupiny D opravňuje k řízení motorových vozidel užívaných pro přepravu osob s více než osmi sedadly kromě sedadla řidiče.

42 Jak uvedl generální advokát v bodě 33 svého stanoviska, toto rozdělení do skupin a podskupin umožňuje upravit minimální požadavky pro vydání řidičského průkazu pro každou z těchto skupin jednotlivě.

43 Přesněji směrnice 91/439 ve svých přílohách II a III stanoví společný základ pro všechny skupiny řidičských průkazů. Vydání každého řidičského průkazu je podmíněno splněním minimálních požadavků stanovených tímto společným základem. Jak uvedl generální advokát v bodě 37 svého stanoviska, jedná se například o to, aby řidič uměl ovládat své vozidlo tak, aby nevytvářel nebezpečné situace, a vhodně reagovat, pokud taková situace nastane, nebo měl znalosti o bezpečné vzdálenosti mezi vozidly, brzdné dráze a ovládání dotčeného vozidla na vozovce.

44 Vedle těchto minimálních požadavků existují pro každou skupinu, a zejména skupinu D zvláštní zkoušky.

45 V tomto ohledu je třeba uvést, že z bodu 1 druhého pododstavce oddílu I části A přílohy II směrnice 91/439 vyplývá, že každý žadatel o řidičské oprávnění jedné skupiny, který již vlastní řidičské oprávnění pro jinou skupinu, nemusí složit teoretickou zkoušku týkající se zejména právních předpisů v oblasti provozu na pozemních komunikacích.

46 Jak ze znění, tak systematiky směrnice 91/439 vyplývá, že řidičský průkaz pro vozidla skupiny B tvoří základ a nezbytnou podmínku pro získání řidičského průkazu pro vozidla skupiny D.

47 Bylo by tedy v rozporu s cílem bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích uvedeným v prvním a čtvrtém bodě odůvodnění směrnice 91/439, kdyby hostitelský členský stát nemohl odmítnout uznat řidičský průkaz pro vozidla skupiny D vydaný na základě řidičského průkazu pro vozidla skupiny B, který je stižen vadou, jež odůvodňuje neuznání tohoto posledně uvedeného průkazu.

48 Je tudíž třeba konstatovat, že pokud členský stát může na základě směrnice 91/439 odmítnout uznat platnost řidičského průkazu pro vozidla skupiny B vydaného orgány jiného členského státu, je rovněž oprávněn neuznat platnost řidičského průkazu pro vozidla skupiny D vydaného na základě uvedeného řidičského průkazu pro vozidla skupiny B.

49 Vzhledem k tomu, že řidičský průkaz pro vozidla skupiny B vydaný českými orgány L. Apeltovi je stižen vadou, která odůvodňuje jeho neuznání, nebrání čl. 1 odst. 2, čl. 5 odst. 1 písm. a), čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439 tomu, aby německé orgány odmítly uznat rovněž řidičský průkaz pro vozidla skupiny D vydaný L. Apeltovi českými orgány na základě jeho řidičského průkazu skupiny B.

50 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 1 odst. 2, čl. 5 odst. 1 písm. a), čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439 nebrání tomu, aby hostitelský členský stát odmítl uznat řidičský průkaz pro vozidla skupiny B a D vydaný jiným členským státem, zaprvé pokud držiteli uvedeného řidičského průkazu bylo uděleno řidičské oprávnění pro vozidla skupiny B a přitom nebyla splněna podmínka obvyklého bydliště a bylo uděleno poté, co řidičský průkaz vydaný prvním členským státem byl policejními orgány tohoto prvního členského státu zadržen, ale bylo uděleno před tím, než bylo v uvedeném prvním členském státě rozhodnuto o odnětí řidičského oprávnění soudem, a zadruhé pokud držiteli uvedeného

řidičského průkazu bylo uděleno řidičské oprávnění pro vozidla skupiny D poté, co bylo rozhodnuto o odnětí řidičského oprávnění soudem, a poté, co uplynula doba zákazu udělit nové řidičské oprávnění.

K druhé otázce

51 Vzhledem k tomu, že skutkové okolnosti sporu v původním řízení nastaly v letech 2006 a 2007, tedy před tím, než bylo možné použít čl. 11 odst. 4 směrnice 2006/126, není třeba na druhou otázku odpovídat.

K nákladům řízení

52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 1 odst. 2, čl. 5 odst. 1 písm. a), čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech, ve znění směrnice Komise 2000/56/ES ze dne 14. září 2000, nebrání tomu, aby

hostitelský členský stát odmítl uznat řidičský průkaz pro vozidla skupiny B a D vydaný jiným členským státem, zaprvé pokud držiteli uvedeného řidičského průkazu bylo uděleno řidičské oprávnění pro vozidla skupiny B a přitom nebyla splněna podmínka obvyklého bydliště a bylo uděleno poté, co řidičský průkaz vydaný prvním členským státem byl policejními orgány tohoto prvního členského státu zadržen, ale bylo uděleno před tím, než bylo v uvedeném prvním členském státě rozhodnuto o odnětí řidičského oprávnění soudem, a zadruhé pokud držiteli uvedeného řidičského průkazu bylo uděleno řidičské oprávnění pro vozidla skupiny D poté, co bylo rozhodnuto o odnětí řidičského oprávnění soudem, a poté, co uplynula doba zákazu udělit nové řidičské oprávnění.

Podpisy.